

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۱۵ می ۲۰۲۴

انارگل خوستی

فریادی از دل درد مندی

که در آفرینش ز یک جوهرند

بنی آدم اعضای یک پیکرند

دیگر عضوها را نماند قرار

چو عضوی به درد آورد روزگار

نشاید که نامت نهند آدمی

تو کز محنت دیگران بی غمی

این چند سطر فریادی است از قلب دردمند من و همه افغانهای با احساس. این سیه مشق متوجه هیچ شخصی نیست فقط درد دلیست از یک هموطن شما.

همه افغان های با درد که عشق وطن در دل دارند و از جور روزگار که مدتهاست عاید حال وطن و طنداران است، یعنی درست چهل و شش سال می شود که کافه ملت افغان با درد و دریغ که با این مصیبت دست و پنجه نرم می کنند.

کودتای هفت ثور لکه ننگینی است که دامن وطن عزیز ما و مردم بیچاره را رها کردنی نیست. در آوانیکه از در و دیوار و از کوچه و بازار خلقی و پرچمی مشغول کشتار و خونریزی بودند و باداران روسی شان میهن عزیز ما را اشغال کرده بودند و چه حوادث ناگواری را همه ما و شما شاهد بودیم، در آن زمان که کشور آزاد مردان اشغال گردید، یاسر عرفات رئیس سازمان آزادی بخش فلسطین و یکی از بنیان گذاران حزب سیاسی فتح از مسکو و در کنار بریژنف خون آشام به اشغال افغانستان تنها مهر صحنه گذاشت، بلکه یک تعداد الفاظ رکیک را حواله افغان ها و افغانستان نمود. کشتن و بی خانمان شدن، مخصوصاً حالت زار اطفال بینوا در هر گوشه و کنار دنیا قلب هر انسان با درک و با احساس را جریحه دار می سازد، چه طفل فلسطینی باشد و یا از هر کشور یا دیار دیگر.

اما و ولی در همین مدت طولانی که اطفال افغان با چه سرنوشت شومی دچار هستند، آیا یکمراثبه هم که شده باشد از کدام فرد فلسطینی همدردی شنیده شده است؟

گر چه من زیاد دسترسی به اخبار بین المللی نداشته و ندارم، اما اگر کسی داشته باشد و مرا بفهماند، تمنیات خود را برایش پیشکش خواهم کرد. اما این بدین معنی نیست که دلم برای اطفال بینوای فلسطینی و یا از هر گروه و طایفه که باشد، به درد نمی آید.

دیدن عکس های این اطفال گل آلود این همه اطفالی که بیخانمان شدند، باوجودیکه خداوند ما و اطفال ما را از تمام نعمت دنیا محروم ساخته است، بار دیگر سانحه می آید؛ این مرتبه این بلا، بلای آسمانیست و یا زمینی، نمیدانم، و در حالت بی بضاعتی، سیل نه تنها خانه و کاشانه محقر این اطفال را بلع می کند، بلکه پدر و مادر شان را نیز با خود می برد.

چهل و چند سال تمام جنگ و کشتار به دست انسان نما های پلید، اطفال سرزمین ما را رنجانید و در این دو سال اخیر که صدای توپ و تفنگ، انفجار و انتحار خاموش شده، حوادث طبیعی دامنگیر کشور زخمی و مردم رنجیده آن گردیده است. دیدن این اطفال مظلوم و بی کس و بی پناه در چنین

حالتی، از طاقت بلند است، خدا یا مددی به ما و سرزمین ما. نمیدانم برای این اطفال چه نوع مددی خواهد کرد؟

دستِ غیبی هم از جائی نمی رسد که کاری بکند. زمین هم سخت و آسمان هم دور است...

استقلال - خپلواکی: ز بیگانگان هرگز ننالیم، که با ما هرچه کرد، آن آشنا کرد.